

KANCELARIA SENATU

BIURO KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ

BKS/DPK-134-32436/16 MR
P9-39/16

Warszawa, dnia 12 lipca 2016 r.

Nr: 32436	Data wpływu petycji: 10 czerwca 2016 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji: 12 lipca 2016 r.

SYSTEM POWIADAMIANIA RATUNKOWEGO

TEMAT

**UTWORZENIE SPÓJNEGO SYSTEMU POWIADAMIANIA
RATUNKOWEGO DLA OSÓB GŁUCHYCH**

WNOSZĄCY PETYCJE: petycja indywidualna

Stanisław Porowski.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego w celu stworzenia spójnego systemu powiadamiania ratunkowego dla osób głuchych.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Zdaniem autora petycji konieczne jest podjęcie prac nad nowelizacją ustawy z dnia 22 listopada 2013 r., w celu umożliwienia osobom głuchym zgłaszania się w nagłych sytuacjach losowych, z powodu choroby lub informowania o następstwach nieszczęśliwych wypadków. W petycji postuluje się utworzenie udogodnień w powiadamianiu za pośrednictwem wideotelefonów lub wiadomości tekstowych SMS oraz wprowadzenie zintegrowanego na terenie całego kraju systemu powiadamiania ratunkowego, odpowiednich służb ratunkowych w wymiarze 24H.

Zdaniem autora petycji należy wprowadzić zunifikowany numer ratunkowy dla osób głuchych w formie SMS-ów i wideotelefonów z udziałem tłumacza języka migowego.

Autor petycji podaje, że według Głównego Urzędu Statystycznego jest ok. 850 000 osób głuchych i niedosłyszących, które nie mają dostępu do jednego, scentralizowanego numeru alarmowego dostosowanego do ich niepełnosprawności, co powoduje znaczne problemy związane z sytuacją zagrożenia ich życia lub zdrowia.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. 1635 ze zm.), w art. 3 wskazuje, że tworzy się system powiadamiania ratunkowego, który składa się z centrów powiadamiania ratunkowego, tworzących jednolity system do obsługi zgłoszeń alarmowych, kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999, umożliwiający przekazanie zgłoszenia w celu zaangażowania właściwych zasobów ratowniczych.

System współpracuje z Policją, Państwową Strażą Pożarną i dysponentami zespołów ratownictwa medycznego – w celu podjęcia działań ratowniczych w związku z otrzymanym zgłoszeniem alarmowym – przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych. Współpracuje również z innymi podmiotami, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu.

W myśl art. 4 minister właściwy do spraw administracji publicznej:

- planuje i organizuje system na terenie kraju oraz nadzoruje i koordynuje jego

funkcjonowanie;

- zapewnia upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;
- publikuje na stronie Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej statystyki dotyczące funkcjonowania systemu.

Zgodnie z art. 5 ustawy podmioty, których numery telefoniczne mogą być obsługiwane w ramach systemu, uzgadniają z dostawcami publicznie dostępnych usług telefonicznych warunki techniczne obsługi użytkowanego numeru telefonicznego oraz własnego stanowiska kierowania.

W art. 6 ustawy wskazano, że centrum tworzy wojewoda i z zasady znajduje się ono w strukturach urzędu wojewódzkiego (art. 7 ust. 1). Zadania centrum i jego organizację określają art. 8–10 ustawy.

Policja, Państwowa Straż Pożarna i dysponenci zespołów ratownictwa medycznego zapewniają warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające przyjęcie zgłoszeń alarmowych kierowanych z centrum w celu podjęcia działań ratowniczych w związku z otrzymanym zgłoszeniem alarmowym (art. 12).

Minister Administracji i Cyfryzacji w rozporządzeniu z 21 sierpnia 2014 r. w sprawie wymagań funkcjonalnych dla systemu teleinformatycznego i interfejsu komunikacyjnego oraz warunków współpracy systemu powiadamiania ratunkowego z Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz dysponentami zespołów ratownictwa medycznego (Dz. U. poz. 1159) w § 2 wskazał, że system teleinformatyczny zapewnia m.in. obsługę zgłoszeń alarmowych, w tym innych niż zgłoszenia głosowe oraz rejestrację zgłoszenia alarmowego, w tym nadanie unikatowego identyfikatora zgłoszenia alarmowego.

PRACE LEGISLACYJNE:

Brak.

DZIAŁANIA POWIĄZANE:

W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że w Centrum Powiadamiania Ratunkowego (CPR) obsługiwane będą wszelkie zgłoszenia alarmowe, w tym pochodzące od osób obcojęzycznych. Jednym z ustawowych wymagań stawianych operatorom numerów alarmowych jest konieczność posługiwania się co najmniej jednym językiem obcym w stopniu komunikatywnym. Będą także przyjmowane i obsługiwane zgłoszenia alarmowe pochodzące od osób niepełnosprawnych, na równych prawach z innymi zgłoszeniami alarmowymi. Do obsługi zgłoszeń alarmowych zatrudnieni będą operatorzy numerów alarmowych w liczbie zapewniającej sprawną obsługę tych zgłoszeń. Wprowadzono też

wymóg, aby operatorzy numerów alarmowych po 3 latach od uzyskania certyfikatu operatora numerów alarmowych przechodzili recertyfikację, potwierdzającą posiadanie kwalifikacji do wykonywania pracy na ww. stanowisku.

INFORMACJE DODATKOWE:

System powiadamiania ratunkowego jest systemem krytycznym z punktu widzenia bezpieczeństwa obywateli. Efektem jego wdrożenia ma być poprawa dostępności usługi powiadamiania alarmowego i zmniejszenie czasu oczekiwania na reakcję służb ratunkowych na zgłoszenie, a tym samym poprawa bezpieczeństwa obywateli i zwiększenie efektywności współdziałania służb.

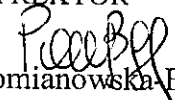
W państwach Unii Europejskiej zastosowano różne rozwiązania systemów powiadamiania ratunkowego – od modelu dyspozytorskiego (przyjmowanie zgłoszeń przez służby ratunkowe) przez operatorsko-dyspozytorski (przyjmowanie zgłoszeń przez operatorów, którzy wstępnie kwalifikują zgłoszenie i przekazują je do dyspozytorów znajdujących się w ramach tej samej struktury) po model operatorski (przyjmowanie i obsługa zgłoszenia w CPR, pełna kwalifikacja zgłoszenia, przekazanie służbom pełnego obrazu sytuacji). Widoczne są również tendencje odejścia od modeli dyspozytorskiego i operatorsko-dyspozytorskiego, polegające na przenoszeniu obsługi zgłoszeń alarmowych do CPR zbudowanych poza strukturami służb ratunkowych. Model taki został uznany za bardzo efektywny i jednocześnie tańszy w utrzymaniu.

Przyjęto, że wszystkie CPR funkcjonujące na terenie kraju, pracować będą według tych samych procedur. Powyższe należy rozumieć w ten sposób, że z punktu widzenia obywatela nie będzie miało znaczenia, czy jego zgłoszenie alarmowe odebrane zostanie w CPR właściwym względem miejsca położenia (pobytu), czy też w jakimkolwiek innym, bowiem działania służb ratowniczych w związku z jego zgłoszeniem będą podjęte dokładnie w taki sam sposób i w takim samym czasie w myśl zasady „wzajemnej zastępowalności”.¹

OPRACOWAŁA

Monika Ruszczyk

DYREKTOR

Anna Pomianowska-Bąk

¹ Wyciąg z uzasadnienia do rządowego projektu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego, który wpłynął do Sejmu VII kadencji 6 listopada 2013 r., druk sejmowy nr 1892.